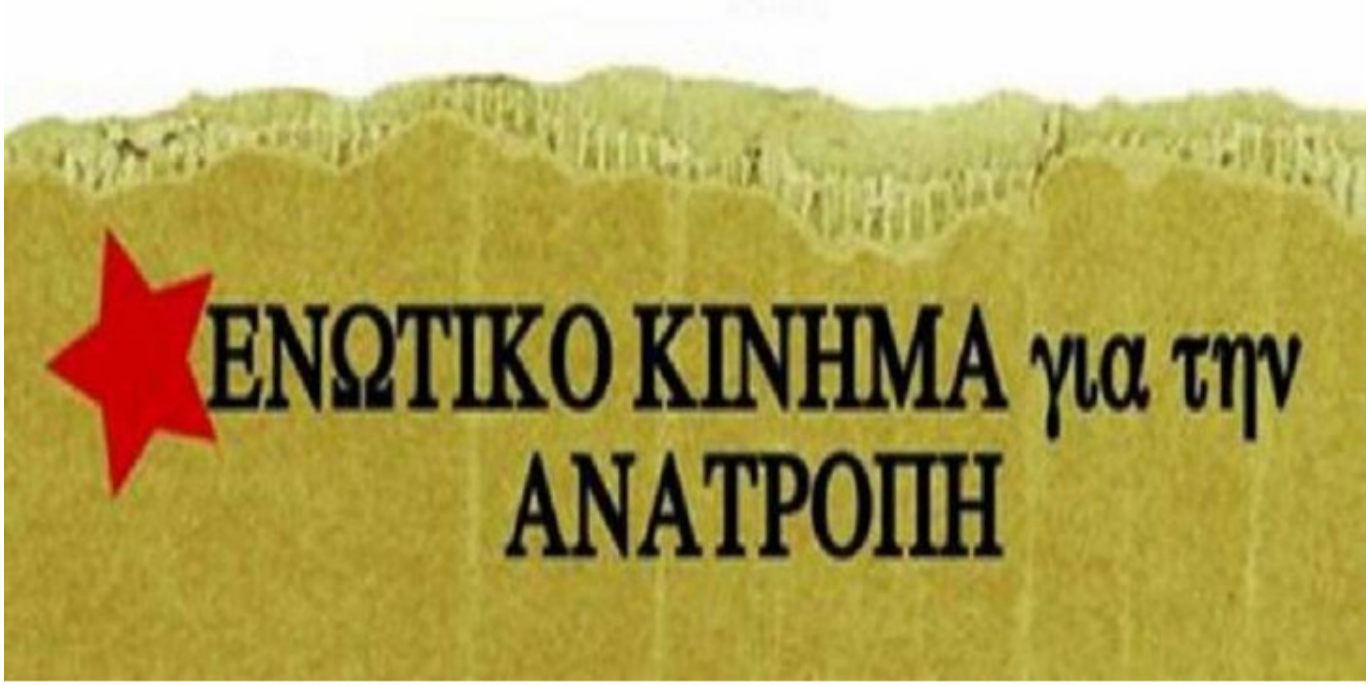

Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή, 4/5/2022

Ως Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή θεωρούμε διαχρονικά πως πρωταρχική σημασία έχει η σύγκρουση και ρήξη με την αντιλαϊκή πολιτική, την στρατηγική ιδιωτικοποίησης και εμπορευματοποίησης της υγείας, την επίθεση στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις των νοσοκομειακών γιατρών και των εργαζομένων τόσο στην Υγεία όσο και και γενικότερα.

Όρος για την επιτυχία μιας τέτοιας αναμέτρησης και για την νικηφόρα έκβαση των αγώνων είναι η κινηματική αυτοοργάνωση των νοσοκομειακών γιατρών (ιδιαίτερα των νεότερων, ειδικευόμενων και επικουρικών) με γενικές συνελεύσεις ανά νοσοκομείο και Ένωση, με συλλόγους ειδικευομένων, οριζόντιο συντονισμό από τα κάτω, δυναμικές αγωνιστικές πρωτοβουλίες, συμμετοχή και οργάνωση στους συλλόγους και τα σωματεία. Μόνο έτσι κατακτήθηκε το κάθε τι που έχει κατακτηθεί. Θεωρούμε πως τα ΔΣ, τα ΓΣ, τα προεδρεία κλπ πρέπει να έχουν υποβοηθητικό ρόλο γι’ αυτή την αυτοοργάνωση και να μην την υποκαθιστούν.

Τόσο το 2016 όσο και το 2019 είχαμε τοποθετηθεί δημόσια, ξεκάθαρα και έγκαιρα πριν τις

διαδικασίες συγκρότησης σε ΕΙΝΑΠ και ΟΕΝΓΕ όσον αφορά τα προεδρεία. Είχαμε τονίσει πως δεν υπάρχουν προϋποθέσεις για συγκρότηση ούτε «προγραμματικών» (με την έννοια ψήφισης προγράμματος δράσης από κοινού από τις παρατάξεις που θα συμμετέχουν στο προεδρείο) αλλά ούτε «αντιπροσωπευτικών – αναλογικών» προεδρείων. Κι αυτό γιατί με τις παρατάξεις προσκείμενες στα κόμματα της αστικής, αντιλαϊκής πολιτικής (ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ) που κυβέρνησαν και εφάρμοσαν μνημόνια και σωρεία αντιδραστικών ρυθμίσεων το κίνημα και τα αιτήματα των νοσοκομειακών γιατρών δεν έχουν κανένα σημείο επαφής. Από την άλλη, με τη ΔΗΠΑΚ (παράταξη που στηρίζεται από το ΚΚΕ) έχουμε σημαντικές διαφωνίες σε κρίσιμα θέματα (την αντίληψή μας για την κινηματική αυτοοργάνωση από τα κάτω, την στάση μας απέναντι στο μεγαλοκαθηγητικό πανεπιστημιακό κατεστημένο που αποτελεί Δούρειο Ίππο ιδιωτικοποίησης και γενικά αντιδραστικών πολιτικών μέσα στα δημόσια νοσοκομεία, τους αγώνες χαμηλών πτήσεων στα όρια του συμβολισμού, την υποβάθμιση της κάθε φορά αντικυβερνητικής πάλης και γενικά των πολιτικών στόχων ανατροπής για να αλλάξουν ριζικά τα πράγματα, να καταργηθούν αντιλαϊκοί νόμοι κλπ). Γι’ αυτό ακριβώς ούτε το 2016 ούτε το 2019 ψηφίσαμε από κοινού με την ΔΗΠΑΚ πρόγραμμα δράσης ούτε στην ΟΕΝΓΕ ούτε στην ΕΙΝΑΠ.

Ωστόσο είχαμε τονίσει πως υπήρχαν (και υπάρχουν) αντικειμενικά οι προϋποθέσεις και ο συσχετισμός για κοινή αγωνιστική δράση και συγκρότηση προεδρείων που θα προωθούσαν αγωνιστικές αποφάσεις, θα λειτουργούσαν συλλογικά τις Ενώσεις και την Ομοσπονδία και δεν θα «βαρούσαν διάλυση», και που ούτε οι εκλεγμένοι σε αυτές τις θέσεις θα έκαναν προσωπική πολιτική, ενώ θα έδιναν στα αντιπροσωπευτικά μας όργανα μάχιμη, αξιοπρεπή, ενωτική φυσιογνωμία που θα συγκρούονταν με όλα τα συμφέροντα. Σε τέτοια προεδρεία δεν χωρούν εκπρόσωποι παρατάξεων προσκείμενων σε αστικά κόμματα εξουσίας.

Τα παραπάνω επιβεβαιώθηκαν πανηγυρικά τα τρία τελευταία χρόνια. Αυτό που πραγματικά έλλειψε ήταν οι μαζικές γενικές συνελεύσεις, η αγωνιστική αυτοοργάνωση των νοσοκομειακών γιατρών από τα κάτω για να πιέζονται οι συνδικαλιστικές ηγεσίες στην υιοθέτηση αγωνιστικών αποφάσεων. Το μεγαλοκαθηγητικό πανεπιστημιακό κατεστημένο εκτός από Δούρειος Ίππος ιδιωτικοποίησης των πάντων αποκαλύφθηκε και ως απολογητής κάθε εγκληματικής κυβερνητικής επιλογής για την πανδημία εξευτελίζοντας την επιστήμη ως παλλακίδα της εξουσίας. Στην κρίσιμη περίοδο του τελευταίου εξαμήνου με την κορύφωση της πανωλεθρίας του 4ου κύματος κι ενώ ήταν πια υπερώριμη η ανάγκη ανένδοτου αγώνα διαρκείας για το στοιχειώδες λαϊκό δικαίωμα της δωρεάν, δημόσιας περίθαλψης και για τα στοιχειώδη εργασιακά – επιστημονικά – μισθολογικά δικαιώματα των υγειονομικών, όλες οι υπόλοιπες συνδικαλιστικές ηγεσίες και ιδιαίτερα οι ηγεσίες ΔΗΚΝΙ και ΔΗΠΑΚ με ένα ακόμα «κομπρεμί» αρνήθηκαν αυτήν την αναγκαία αγωνιστική κλιμάκωση.

Στην ΕΙΝΑΠ ειδικότερα λόγω της απαράδεκτης από όλες τις απόψεις καθημερινής τηλεοπτικής παρουσίας της προέδρου τα δύο τελευταία χρόνια ως εκπροσώπου της κυβέρνησης και όχι των νοσοκομειακών γιατρών, δικαιώθηκε πλήρως η θέση μας για την συγκρότηση του προεδρείου και αποκαλύφθηκαν πλήρως οι ευθύνες των ηγεσιών των λοιπών παρατάξεων (ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ) για την συμφωνία τους με την παράταξη της ΝΔ όσον αφορά το προεδρείο της ΕΙΝΑΠ.

Τώρα που υπάρχουν πάλι οι αναγκαίοι συσχετισμοί τόσο στην ΕΙΝΑΠ (έδρες ΔΗΠΑΚ 4, ΕΚΑ 3, ΑΙΣ 1 δηλαδή 8 στις 15) όσο και στην ΟΕΝΓΕ (σύμφωνα με τον συσχετισμό στο νέο ΓΣ στην ΕΓ έδρες ΔΗΠΑΚ 3, ΕΚΑ 2 δηλαδή 5 στις 9) για προεδρεία χωρίς εκπροσώπους παρατάξεων προσκείμενων σε αστικά κυβερνητικά κόμματα, θα είναι ακόμα μεγαλύτερες οι ευθύνες της ΔΗΠΑΚ (αλλά και της ΑΙΣ) αν επαναληφθεί το ίδιο.

Εμείς πάντως συνεπείς στις αρχές μας, πλήρως επιβεβαιωμένοι από τις εξελίξεις της τελευταίας τριετίας και αδέσμευτοι από κάθε είδους παρασκηνιακές συμφωνίες κοινοβουλευτικού τύπου α λα καρτ, θα πράξουμε ακριβώς το ίδιο με την προηγούμενη φορά. Εκτιμάμε πως προϋποθέσεις για συγκρότηση προγραμματικών προεδρείων δεν υπάρχουν. Εκτιμάμε όμως πως υπάρχουν προϋποθέσεις για αγωνιστικά προεδρεία χωρίς συμμετοχή εκπροσώπων παρατάξεων προσκείμενων σε αστικά μνημονιακά κυβερνητικά κόμματα. Δεν θα ψηφίσουμε σε προεδρείο εκπρόσωπο παράταξης προσκείμενης σε αστικό κόμμα που έχει ασκήσει μνημονιακή αντιλαϊκή διακυβέρνηση. Στην ΟΕΝΓΕ όσον αφορά τις θέσεις προέδρου και ΓΓ, θα ψηφίσουμε μόνο γι' αυτές τις δύο θέσεις αν η ΔΗΠΑΚ επιμείνει στην λογική της. Δεν θα συμμετάσχουμε στο προεδρείο της ΕΙΝΑΠ αν επαναληφθεί το σκηνικό διασυρμού των νοσοκομειακών γιατρών.

Τέλος, θεωρούμε ότι η θέση της ΔΗΠΑΚ για «αντιπροσωπευτικά – αναλογικά» προεδρεία είναι καταστροφική πολιτικά αλλά και υποκριτική. Καταστροφική πολιτικά διότι δίνει συγχωροχάρτι στην κυβέρνηση και τις παρατάξεις της διαβάζοντας μάλιστα το συσχετισμό ανάποδα : κοιτάζει το ποιός είναι πρώτος, δεύτερος, τρίτος κλπ ανεξάρτητα πολιτικών και συνδικαλιστικών κριτηρίων, λες και παίζουμε σε πρωτάθλημα ποδοσφαίρου και όχι το ποια γραμμή, ποιες θέσεις και ποιες παρατάξεις συγκροτούν αγωνιστική πλειοψηφία. Υποκριτική δε, διότι σε πληθώρα άλλων σωματείων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα η «αντιπροσωπευτικότητα και αναλογικότητα» πάει περίπατο όταν είναι να αποκλειστούν ταξικές, ριζοσπαστικές και αντικαπιταλιστικές δυνάμεις. Γενναιόδωρες προς τα δεξιά τους, άτεγκτες προς τα αριστερά τους οι παρατάξεις που στηρίζονται από το ΚΚΕ.

Σε επιλογές χωρίς αρχές εμείς δεν θα συμμετέχουμε και θα έχουμε σφοδρό μέτωπο απέναντι τους. Συγχωροχάρτι στην κυβέρνηση και την αντιλαϊκή της πολιτική, την εγκληματική διαχείριση της πανδημίας ΔΕΝ ΔΙΝΟΥΜΕ.